

Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине

Број: С1 З У 001346 10 У
Сарајево, 10.5.2012. године

Суд Босне и Херцеговине, у вијећу за управне спорове састављеном од судија Јадранке Брењо, као предсједника вијећа, Лаловић Љиљане и Фикрета Кршлаковића, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Раденке Луковић, у управном спору тужитеља „Унис енергетика“ доо Сарајево, којег заступа Феђад Зачирагић, адвокат, против рјешења број: 01-03-26-040-42-II/09 од 22.6.2010.године, туженог Конкуренцијског савјета БиХ, на нејавној сједници одржаној дана 10.5.2012. године, донио је сљедећу:

ПРЕСУДУ

Тужба се одбија.

Образложење

Рјешењем тужене, број 01-03-26-040-42-II/09 од 22.6.2010.године је одбијен захтјев тужиоца за утврђивање злоупотребе доминантног положаја привредног субјекта „Сарајевогас“ доо Сарајево, као неоснован.

Благовремено поднесеном тужбом тужилац је оспорио правилност рјешења тужене због неправилне примјене материјалног закона и повреде правила поступка, као и због непотпуно и погрешно утврђеног чињеничног стања. Тужбу заснива на наводима да привредни субјект „Сарајевогас“ доо Сарајево потпуно самовољно и паушално одређује различите цијене за испоручени гас КЈКП „Топлане“ Сарајево, са једне стране и тужиоцу са друге стране, да цијену формира на основу одлуке од 02.4.2002. године која није донесена у законом прописаној процедури, обзиром да је одредбом члана 23.став 5. Закона о комуналним дјелатностима Кантона Сарајево, Влада Кантона Сарајево искључиво овлаштена да одреди

цијене комуналних услуга. Влада није донијела правно обавезујући акт о висини цијена комуналних услуга, него је само дала сагласност на одлуку Управног одбора „Сарајевогас“ доо Сарајево од 02.4.2002. године. Поред тога, тужба указује да је тужилац сврстан у категорију великих потрошача, па му се гас испоручује по цијени од 0,23 КМ/цм³, док је друштво КЈКП „Топлане“ Сарајево сврстано у категорију топлана, па му се испоручује гас по цијени од 0,07 КМ/цм³, иако су регистровани за обављање исте дјелатности. Тужилац сматра да је оваквим поступањем дошло до повреде члана 4. став 1. т д), и члана 10 став 2. тачка а) и ц) Закона о конкуренцији БиХ. Коначно предлаже да се тужба уважи, оспорени акт туженог органа поништи, а суд сам донесе одлуку у овој правној ствари или да предмет врати на поновни поступак.

Тужена и заинтересовано лице, „Сарајевогас“ доо Сарајево, су у одговорима на тужбу оспорили све наводе тужбе и предложили да се тужба одбије као неоснована.

Суд је испитао правилност и законитост оспореног рјешења у границама одредбе члана 35. Закона о управним споровима БиХ (Службени гласник БиХ, број: 19/02 до 74/10), па је одлучио као у диспозитиву пресуде из сљедећих разлога:

Оспореним рјешењем је утврђено да привредни субјект „Сарајевогас“ доо Сарајево својим поступањем не злоупотребљава доминантан положај на тржишту директним или индиректним наметањем нелојалних куповних и продајних цијена или других трговинских услова којим се ограничава конкуренција у смислу члана 10. став 2. тачка а) Закона о конкуренцији, нити примјеном различитих услова за исту или сличну врсту послова са осталим странама, што значи да субјекте не доводи у неравноправан положај у смислу члана 10. став 2. тачка ц) Закона о конкуренцији („Службени гласник БиХ“, број: 48/05, 76/07 и 80/09). Тужени орган налази да је продајна цијена утврђена правилно, на основу одлуке која је донесена уз сагласност Владе Кантона Сарајево, да тужилац не спада у категорију потрошача „топлане“, јер се бави регистрованим дјелатностима у комерцијалне сврхе, па и није у конкурентском односу са КЈКП „Топлане“ Сарајево, те да се разлика у цијени испоруке гаса према КЈКП „Топлане“ Сарајево надокнађује, сходно члану 23. став 7. Закона о комуналним дјелатностима, од Владе Кантона Сарајево. Рјешењем је констатовано да правни субјект „Сарајевогас“ доо, као доминантан на тржишту не може учинити повреду из члана 4. Закона о конкуренцији, управо због чињенице да се ради о субјекту са доминантном позицијом, а члан 4. предвиђа повреде које забрањеним споразумима чине субјекти који немају такву позицију на тржишту.

Ова одлука туженог је правилна и законита.

Одлука о утврђивању цијене дистрибуције земног гаса („Службене новине Кантона Сарајево“, број 27/02) је донесена уз сагласност Владе Кантона Сарајево дана 28.11.2002. године, ступила је на снагу прије доношења Закона о комуналној дјелатности

(„Службене новине Кантона Сарајево“, број 31/04) па нема мјеста приговорима да ова одлука није донесена у складу са наведеним законом. Одлуком су регулисане цијене испоруке земног гаса на подручју Кантона Сарајево, од стране правног субјекта „Сарајевогас“ доо Сарајево, који, као једини дистрибутер, има и монополски положај на тржишту. Основан је од стране Владе Кантона Сарајево, за обављање комуналне дјелатности, које могу обављати и други субјекти, под условима прописаним Законом о комуналним дјелатностима и уз сагласност Кантона, Града или општине. Јавно предузеће „Топлане“ Сарајево су основане ради испоруке топлотне енергије на подручју Кантона Сарајево, дакле, такође за задовољење комуналних дјелатности које су од интереса за физичка и правна лица овог подручја и та чињеница је одлучна за сврставње у „топлане“ код категоризације потрошача.

Наиме, тужилац није правни субјект основан искључиво за обављање комуналних дјелатности, као што је случај са КЈКП „Топлане“ Сарајево, него је основан ради обављања комерцијалних дјелатности. Једна од његових регистрованих дјелатности јесте дистрибуција топлотне енергије, али се не ради о бављењу овом дјелатношћу као комуналном дјелатношћу, како дефинише члан 2. Закона о комуналним дјелатностима. Под комуналним дјелатностима ова одредба дефинише пружање комуналних услуга од интереса за физичка и правна лица, те финансирање и грађење објеката и уређаја комуналне структуре као цјеловитог система на подручју Града Сарајево и општина на подручју Кантона. Тужилац, како је видљиво из списка, нема одговарајућу сагласност да се може бавити комуналним дјелатностима, нити у спису постоји доказ да је евентуално такав захтјев некада поставио. Стога се и не може говорити о конкуренцији у обављању комуналне дјелатности, јер ова два субјекта нису конкурентни на тржишту, па стога нема ни довођења у неравноправан и неповољан конкурентски положај у смислу члана 10. став 2ц) Закона о конкуренцији, којом одредбом је прописано да се под злоупотребом доминантног положаја подразумјева примјена различитих услова за исту или сличну врсту послова с осталим странама, чиме их доводе у неповољан и неравноправан конкурентски положај.

Надаље, нису основани ни приговори који се односе на различиту висину цијена комуналне услуге између ова два потрошача. Ово из разлога што цијена услуге може бити нижа од утврђене стварне цијене коштања комуналне услуге, што је случај у односу на топлане, али и тада постоје механизми за сношење трошкова разлике и у конкретном случају је оснивач, Кантон Сарајево, према одредби члана 23. став 7. Закона о комуналним дјелатностима, обвезник надокнаде. Код постојања изричите норме која прописује и обавезу и обвезника, начин на који ће субвенционисање бити извршено, није предмет разматрања у овом спору.

Како је побииано рјешење донесено на основу правилно и потпуног утврђења свих одлучних чињеница, за које су дати ваљани разлози које у цјелости прихвата и овај суд, налазећи да у поступку нису повријеђена ни правила процесног карактера, те да је и

материјални пропис правилно примијењен, овај суд је одлучио као у диспозитиву пресуде, примјеном одредбе члана 37. став 1. и 2. Закона о управним споровима БиХ.

ЗАПИСНИЧАР
Раденка Луковић

ПРЕДСЈЕДНИК ВИЈЕЋА
СУДИЈА

Јадранка Брењо

Том ... пропису овјерава ...
Овјаштени записник Суда

Кедина Анђелић

